

τόφθαλμος, ποῦ νομίζει πῶς μ' ἓνα παίξιμο τοῦ χεριοῦ, με σειρὸς ἐπιχειρημάτων, συλλογισμῶν καὶ συζητήσεων μπορεῖ νὰ λύσῃ ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ κόσμου. Καί' οὐσίαν εἶναι μονάχα παρορμητικὸς (impulsif) καὶ μπορεῖ νὰ γίνῃ διαδοχικά, φανατικὸς ὑπερασπιστὴς κάθε παλαβομάρας, κάθε ιδέας ποῦ γιὰ τὴν ὥρα τοῦ φαίνεται νέα κ' εὐχάριστη. Εἶναι ὄν χωρὶς ψυχὴ, ἀλλὰ ποῦ ξέρει νὰ λέγῃ ὠραῖα λόγια. Συχνὰ εἶναι μόνον μασκαρεμένος ἀριθιστής.

— Συγγραφέας. Μά, διόλου, διόλου!

ΤΟ ΜΠΙΛΙΕΤΟ

Ἐνα μικρὸ, μικρούτσικο παληόχαρτο, καὶ παίζει τέτοιο ρόλο εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος! Χωρὶς αὐτὸ τίποτα δὲν γίνεται! Ὅλαις αἱ μηχανές, ὅλα τὰ ὑπουργεῖα, ὅλαις αἱ ὑπηρεσίαις κινοῦνται με αὐτό. Χωρὶς αὐτὸ τὸ χαρτάκι, ποῦ τὸ σκεπάζει ἓνα κουτὶ σπύρτα, δὲν γίνεσθε οὔτε διδάκτωρ, οὔτε καθηγητής, οὔτε βουλευτής, οὔτε ὑπουργός, οὔτε Μητροπολίτης! Μόλις γεννηθῆτε καὶ ἀρχίζετε νὰ ψελλίζετε τὸ ἀλφάβητο ἀμέσως μετὰ τὸ μπιμπερόν θὰ μάθετε τὸ μπιλιέτο... Γιὰ κάθε δουλειὰ χρειάζεται καὶ ἓνα συστατικόν. Μὰ εἴσθε κούτσουρο, ἀγράμματος, ἡλίθιος, κοτρώνα. — Αὐτὸ δὲν σημαίνει τίποτε! Ὁ πρῶτος γνωστός σας ἰσχυρὸς, βουλευτής, δημοσιογράφος ἢ τραπεζίτης βγάζει ἀπὸ τὴν τσέπη του ἓνα μπιλιέτο, σὰς γράφει ἐπάνω δυὸ λέξεις καὶ ἡ δουλειά σας ἔγινε! Οὔτε διαφράκτης δὲν ἀνοίγει τόσον εὐκόλα ταῖς πόρταις καὶ τῶν φρουρίων ἀκόμη, ὅσον αὐτὸ τὸ παληόχαρτο... Μπροστὰ σ' αὐτὸ ὅλα τὰ τεῖχη καταπίπτουν ὡς με τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος τὰ τῆς Ἱερικῆς. Τίποτε δὲν ἀνθίσταται εἰς τὴν παντοδυναμία του... Τὰ ἰσχυρότερα τηλεβόλα, τὰ τοπομαχικά, ἡ δυναμίτις, ἡ μελαίτις — καὶ ἐγὼ δὲν ἤξεύρω ποταῖς ἀκόμη ἄλλαις ἐκρηκτικαῖς ὕλαις — ὠχριοῦν ἀπέναντι τοῦ μπιλιέτου ποῦ θὰ στείλῃ εἰς τὸν Ὑπουργόν, εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἓνας βουλευτής ἢ ἓνας πανίσχυρος δημοσιογράφος.

Καὶ γίνεται αὐτὸ παντοῦ εἰς ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον. Ἄλλὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ μπιλιέτο ἀποτελεῖ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον. Ὁ μαθητὴς τοῦ Γυμνασίου δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ σπάξῃ τὸ κεφάλι του διὰ τὰς ἐξετάσεις του. Τὸν Ὅμηρον, τὸν Θουκυδίδην καὶ τὸν Σοφοκλῆ, τοὺς βάζῃ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν καρέκλα του νὰ κοιμηθοῦν τὸν αἰώνιον ὕπνον των καὶ αὐτὸς πηγαίνει, σὰν νέος τῆς ἐποχῆς, εἰς τὸ τέννις καὶ εἰς τὸ φοῦτ-μπόλ, ὅπου εὐρίσκει τόσας ἀκμαίας καὶ ρωμαλέας νέας διὰ νὰ γελᾷ, νὰ διασκεδάσῃ καὶ νὰ φλερτάρῃ... Ὅταν θὰ φθάσῃ ἡ ἀποφράς ἐβδομάς τῶν ἐξετάσεων, τότε ἡ μαμὰ θὰ τρέξῃ νὰ πάρῃ μπιλιέτα καὶ σχετικὰ δι' ὅλους τοὺς καθηγητὰς καὶ πρὸ παντὸς διὰ τὸν Γυμνασιάρχην καὶ τὸν δῦστροπον καὶ ἀνάποδον μαθηματικόν... Μόνον εἰς τὴν γυμναστικὴν θὰ πάρῃ ἄριστα χωρὶς σύσταση.

Κι' ὁ καλὸς μας φοιτητᾶκος καὶ αὐτὸς δὲ χαλᾷ τὴν ζαχαρένια του... τέσσαρα χρόνια κάνει χρυσοῦ ζωὴ καὶ μάλιστα ὅταν φεύγει ἀπὸ τὸ βρωμερὸ χωριὸ του, ὅπου ζοῦσε ὡς τρωγλοδύτης. Τώρα εἰς τὰς Ἀθήνας ντύνεται σὰν ἀρχοντόπουλο καὶ σιγνάξῃ τὰ καμπαρέ, ὅπου ἀσκεῖται εἰς τὰς ξένας γλώσσας...

Ὅταν συμπληρωθοῦν τὰ τέσσαρα χρόνια καὶ πλησιάσῃ ἡ μαύρη χρονιά τῶν ἐξετάσεων, τότε φοιτᾷ εἰς τὸ «φροντιστήριον», νέο φροντὸ αὐτὸ τῆς Ἑλληνικῆς πανσοφίας, ποῦ καλλίτερα νὰ ἐλέγετο «Ἀφροντιστήριον», διότι πράγματι αὐτὸ τὸ ὑπέροχο πνευματικὸν ἐργοστάσιον ἀναλαμβάνει σὲ δεκατερεῖς μῆνες νὰ μεταβάλλῃ τὰ τοῦβλα καὶ τὰ κεραμίδια εἰς κρυστάλλους καὶ διαμάντια. Ρίχνεις ἐκεῖ μέσα καυσόξυλα καὶ κούτσουρα καὶ βγαίνουν ἀπὸ τὴν ἄλλῃ μεριά... διδάκτορες ὅλων τῶν ἐπιστημῶν! Τέτοιαν ἐφεύρεση δὲν τὴν ἔκανεν ἀκόμη κανένα ἄλλο ἔθνος! Οἱ κουτόφραγκοὶ ἀνακάλυψαν τὸν ἠλεκτρισμὸν, τὸν ἀσύρματο, τὰ τηλέφωνα καὶ τὸν φωνογράφο, ἀλλὰ δὲν ἀνακάλυψαν ποτὲ τὸ τεράστιον αὐτὸ φαινόμενον ἀπὸ χῶμα, δηλ. ἀπὸ λάσπη καὶ κεραμίδια, νὰ κατασκευάζωνται ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ὅλων τῶν εἰδῶν ἐπιστημῶν: φιλόλογοι, θεολόγοι, μαθηματικοί, φυσικοί, ἰατροί, φιλόσοφοι καὶ ἀκαδημαῖκοί. Μοῦντζες ν᾿ἄγῃ ὁ Ἄριστοτέλης ἀπέναντι αὐτῆς τῆς μεγαλοφυΐας τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων!